

блаже́нии Семогла́сника: и ѿ кано́на прѣснъ ѿ. Прокіменъ
приѧчиша гла́са. Апѣк къ тімоѳею, зачало сїсъ.
Алла́дія. Евліе ѿ лѹки, зачало п.а. Прічастенъ:
Хвалите Г҃да съ небъ! Подобаетъ вѣдати, какъ въ сей Зрѣ
седміцѣ постѧтъ траклати армени, мѣрзекій ихъ посты,
глаголемый арцибреевъ. Мы же [монахи] на кійждо
день [се же, и въ срѣдѣ пато́къ :] вѣдшаемъ сиръ
и ганца, (въ дѣ часу .) мѣрзенъ же гадатъ мясо, раз-
брающе Синѣхъ келѣніе толикія Ереси. Аще сѧчиша
праздникъ срѣтенія гдна въ Субботѣ масопѣстию,
слѣдъ оумершихъ поетъ въ гробнициѣ вѣлъ, вечеръ и
сѫтру: аще ли несть гробницы, то поетъ въ сию
Субботѣ предъ недѣлею ѿ блуднѣмъ: а тамъ въ Субботѣ
масопѣстию, тойко праздникъ единомъ поетъ.

Недѣла, въ ніоже чте́тиѧ щенное

и етъе Евліе, прытчи блуднаго сына.

Въ Субботѣ вечера на бдѣніи, по обыкновеніи стихіи, оловіи,
на Гднъ воззвахъ, поставимъ стихіи Г, и поемъ стихіи
Семогла́сника воскреси Г, и восточный Г, и триоди дѣ, анонто-
покторающе сѧ. Гласъ дѣ:

Ихъ безгрѣшию сіранъ и животию вѣрихъ, поставивъ
грахъ, се помъ пожѣхъ клысы лѣности, и рѣкоаїемъ
свѧзахъ дѣланій моихъ снопы, та же и постглахъ не на
гъмнѣ покланія: но молю тѧ преображенаго дѣлателя нашего
Бга, вѣтромъ твоемъ любоблагодѣїю, развѣй плѣсъ
дѣла моихъ, и пшеницу, да ждь дѹши мои отставление,
въ небию твою затвора ма житницу, и спаси ма.
Познамъ братіе, тайнстви сѧ, ѿ грахъ бо ко Спаскомъ
домъ костекшаго блуднаго сына, преблгій Сѹз предъсѣтъ
лобзаетъ